

Kraków, 26 października 2020 r.

Szanowny Pan
prof. dr hab. Ryszard Terlecki
Wicemarszałek Sejmu
Przewodniczący Klubu Parlamentarnego
Prawa i Sprawiedliwości
Biuro Poselskie
ul. Retoryka 7
31-108 Kraków

List otwarty „O przestrzeganie prawa i godną opiekę dla dzieci niepełnosprawnych”

Szanowny Panie Marszałku,

z zaskoczeniem wysłuchaliśmy wypowiedzi Pana Bolesława Piechy, posła Prawa i Sprawiedliwości, zastępcy przewodniczącego Sejmowej Komisji Zdrowia, który 23 października br. w programie „Sprawdzam” na antenie TVN24 stwierdził, że będzie dążył do tego, aby ograniczyć prawo do życia dla nienarodzonych dzieci podejrzewanych o niepełnosprawność. Pan Poseł Piecha powiedział we wspomnianym programie, że „trzeba szukać jakiegoś wyjścia, żeby tę przesłankę embriopatologiczną w jakiś sposób może ograniczyć, może dedefiniować”. Słowa te są zapowiedzią łamania Konstytucji oraz programów partyjnych PiS z 2014 i 2019 r. Stoją one w sprzeczności z deklaracjami Pana Prezesa Jarosława Kaczyńskiego oraz Pana Prezydenta Andrzeja Dudy. Są także niezgodne z oczekiwaniem milionów Polaków.

Każda próba, także ze strony rządzącej koalicji, wstrzymania publikacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 22 października br. czy próba nowelizacji Ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży w kierunku zasygnalizowanym przez Pana Posła Piechę będzie niekonstytucyjna i niezgodna z oczekiwaniami wyborców Prawa i Sprawiedliwości. Natychmiastowa publikacja orzeczenia Trybunału jest kwestią zachowania praworządności, w tym ochrony niezawisłości sędziowskiej, i skutecznej egzekucji prawa.

Coroczne marsze dla życia gromadzące dziesiątki tysięcy pokojowo manifestujących Polaków, wysokie poparcie obywatelskich projektów wykluczenia przesłanki eugenicznej, które jest niewspółmiernie wyższe od poparcia projektów lewicowych, oraz wynik referendum konstytucyjnego z 1997 r., w którym obywatele bezpośrednio opowiedzieli się za obecnym kształtem prawnej ochrony życia każdego człowieka, stanowią wystarczającą przeciwwagę dla postulatów mniejszości kwestionującej w ostatnich dniach na ulicach wyrok Trybunału Konstytucyjnego.

Wypowiedzi odnoszące się do tzw. kompromisu aborcyjnego, pojawiające się ostatnio także ze strony polityków prawicy, skłaniają do przypomnienia, że już 14 grudnia 1995 r. grupa posłów lewicy wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą nowelizacji ustawy z 7 stycznia 1993 r., doprowadzając do legalizacji

aborcji „na życzenie”. Niekonstytucyjność tej nowelizacji Trybunał Konstytucyjny stwierdził 28 maja 1997 r. uzasadniając, w oparciu o zapisy Małej Konstytucji, że „wartość konstytucyjnie chronionego dobra prawnego jakim jest życie ludzkie, w tym życie rozwijające się w fazie prenatalnej, nie może być różnicowana. (...) Od momentu powstania życie ludzkie staje się więc wartością chronioną konstytucyjnie. Dotyczy to także fazy prenatalnej”.

25 października br. Porozumienie Pana Jarosława Gowina opublikowało oświadczenie, w którym odwołując się do pojęcia kompromisu, postuluje „wprowadzenie przepisów, które precyzyjnie i jednoznacznie chroniłyby dzieci z zespołem Downa, a jednocześnie uwzględniały prawo matki do decyzji w skrajnych i bardzo rzadkich przypadkach nieuleczalnych wad dziecka, które skazywałyby je na śmierć w trakcie ciąży lub niedługo po urodzeniu”. Mając w pamięci fiasko próby wypracowania kompromisowej ustawy o procedurze „in vitro” zainicjowanej przez Pana Połta Gowina, przestrzegamy przed szukaniem tego typu kompromisu w sytuacji ostrego sporu politycznego. Próba osiągnięcia konsensu w zacytowanym zakresie nie uzyska aprobaty żadnej ze stron, tym bardziej, że jest sprzeczna z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 22 października br. Dyskusja nad nią może także wywołać wewnętrzny konflikt w koalicji rządzącej.

Należy także stwierdzić, że pojawiające się propozycje poddania pod referendum dopuszczalności aborcji eugenicznej prowadzić będą do zakwestionowania referendum konstytucyjnego z 1997 r., w którym przyjęto obecną ustawę zasadniczą i wynikającą z niej ochronę prawną człowieka w prenatalnym stadium życia.

Jedyną drogą uspokojenia niepokojów społecznych jest realne zwiększenie pomocy państwa dla rodzin z dziećmi z niepełnosprawnością tak, aby było ono adekwatne do ponoszonych kosztów leczenia i rehabilitacji.

Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka postuluje zwiększenie wsparcia dla takich rodzin poprzez podniesienie kwoty zasiłku pielęgnacyjnego o co najmniej 2 tys. zł miesięcznie (z obecnej kwoty 215,84 zł). Niezbędne jest również umożliwienie opiekunom pobierającym świadczenia pielęgnacyjne z uwagi na chore dziecko uzyskiwania dodatkowych dochodów z tytułu np. umów cywilnoprawnych czy umów o pracę w niepełnym wymiarze godzin.

Z badań przeprowadzonych na zlecenie Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka w styczniu i lutym br. przez CBOS wynika, że 92,1 proc. Polaków popiera zwiększenie pomocy finansowej dla rodzin wychowujących dzieci z niepełnosprawnością z budżetu państwa. **Oczekujemy na inicjatywę ustawodawczą Prawa i Sprawiedliwości w tej sprawie.**

Z wyrazami szacunku,
w imieniu Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka

**Polskie Stowarzyszenie
Obrońców Życia Człowieka**
ul. Krowoderska 24/1
31-142 Kraków

Wojciech Zięba
prezes zarządu